

ת"פ 25446/08/17 - מדינת ישראל נגד יחיאל דרעי

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 25446-08-17 מדינת ישראל נ' דרעי

לפני כבוד השופטת דנה אמיר
המאשימה מדינת ישראל
נגד
הנאשם יחיאל דרעי

גזר דין

בראי העבירה שבביצועה הורשע הנאשם, על פי סעיף 7(א)+(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש) תשל"ג - 1973 (להלן: "פקודת הסמים") המוגדרת "כעסקת סמים", ומשהודה והורשע הנאשם בכך שהחזיק סם מסוג קוקאין שלא לצריכה עצמית, במשקל של 8.687 גרם, מחולק ל - 13 מנות, וסכומי כסף שאינם זניחים, אני מכריזה בפתח גזר הדין על הנאשם כסוחר סמים לפי סעיפים 36א(א) ו- 36א(ב) לפקודת הסמים.

ראו בהקשר זה: ע"פ 170/07 מטיס נ' מדינת ישראל (19.11.2007); דנ"פ 10402/07 מטיס נ' מדינת ישראל (29.1.2008); רע"פ 7819/15 סלור נ' מדינת ישראל (22.5.2016); ת"פ (מחוזי ת"א) 56802-01-16 מדינת ישראל נ' (14.12.2016) AQUINO; בעפ"ג (מחוזי מרכז) 8650-04-15 שורץ נ' מדינת ישראל (22.12.2015).

רקע ותמצית העבירות

1. הנאשם הורשע בהתאם להודאתו, במסגרת הסדר טיעון דיוני, בביצוע העבירות אשר יוחסו לו בכתב האישום: החזקת סם שלא לצריכה עצמית לפי סעיף 7(א)+(ג) רישא לפקודת הסמים, ועבירה של נהיגה בזמן פסילה לפי סעיף 67 לפקודת התעבורה [נוסח חדש] תשכ"א 1961 (להלן: "פקודת התעבורה").
2. על פי העובדות בהן הודה הנאשם, ביום ה- 4.8.17 בשעה 10:00 לערך בתל אביב, החזיק על גופו, בכיסי מכנסיו, ב- 13 מנות של סם מסוכן מסוג קוקאין, במשקל נטו כולל של 8.6879 גרם, שלא לצריכה עצמית, ללא היתר או רישיון מאת המנהל. באותן נסיבות נהג הנאשם ברכב בהיותו פסול לנהיגה שנגזרה עליו במסגרת ת"פ 44443-04-15, והועמדה על 8 חודשים במסגרת עפ"ג 24063-12-15. בנסיבות המתוארות החזיק הנאשם בכסף ישראל בסך 17,450 ₪, 300 דולר ו- 400 יורו.
3. בפתח ישיבת ההוכחות הגיעו הצדדים להסכמה לפיה הנאשם יודה במפורט בכתב האישום וישלח לקבלת תסקיר לעונש, אשר אף יבחן לבקשת הסנגור את שאלת הארכת המאסר המותנה בן ה- 10 חודשים התלוי ועומד כנגדו. הצדדים הסכימו לשוחח ביניהם לאחר קבלת התסקיר והמאשימה ציינה כי עמדתה העונשית היא למאסר

בפועל, הפעלת המאסר המותנה ורכיבי ענישה נלווים, וכי אינה מחוייבת להמלצות שיבואו מאת שירות המבחן. המאשימה אף ביקשה להכריז על הנאשם כסוחר סמים ולחלט את הכספים וארבעה טלפונים שנתפסו על הנאשם.

תסקיר שירות המבחן

4. התסקיר לעונש בעניינו של הנאשם אשר התקבל מבוסס על אבחון הנאשם, המוכר לשירות המבחן מהליכים קודמים, ובין היתר אף על ההיכרות עמו במסגרת הליך המעצר ובדיקת התאמה לבית משפט קהילתי, וכן על דיווח מהיחידה לטיפול בהתמכרויות בראשון לציון. על פי המפורט בתסקיר, הנאשם, כבן 51, גרוש ואב לארבעה ילדים, מתגורר עם בת זוגו ובתם המשותפת, ועובד באופן מזדמן כאחראי חלוקה בתחום המזון. שירות המבחן ציין כי לדבריי הנאשם משך שנים התפרנס מסחר בסמים ובהליך המעצר הנוכחי ערך שינוי בחייו. עוד פורט עברו הפלילי העשיר של הנאשם, והתרשמות העבר של שירות המבחן מהנאשם, לפיה עלה פער בין הצהרותיו המילוליות ובין התנהגותו באורח שולי בעיקר בתחום הסמים.

5. במסגרת אבחון הליך המעצר הנוכחי ההתרשמות הייתה ממוקדי סיכון רבים, ועל פי ההערכה נדרש הנאשם לטיפול גמילה במסגרת אינטנסיבית. הנאשם הביע הסתייגות מטיפול בקהילה למכורים ולכן הופנה לטיפול ביחידה לטיפול בהתמכרויות בראשון לציון. החל מינואר 2018 השתלב הנאשם בטיפול קבוצתי ושיחות פרטניות ומסר בדיקות שתן קבועות פעמיים בשבוע המעידות על ניקיונו מסמים. באבחון הנוכחי מסר הנאשם כי עד הליך המעצר בתיק זה לא השתלב במסגרת טיפולית. עוד מסר כי לתפיסתו ערך שינוי משמעותי בתחומי חייו השונים, שלל שימוש באלכוהול וסמים מאז מעצרו, והביע נכונות להמשיך בטיפול.

6. התסקיר מפרט כי מדיווח היחידה לטיפול בהתמכרויות, הנאשם מגיע באופן קבוע לפגישות הפרטניות ולבדיקות השתן ובמסגרת שתי הקבוצות הטיפוליות בהן השתתף גילה נכונות לשינוי דפוסיים ושיקום תוך שהוא מחויב להליך. הנאשם הביע רצון להיעזר ולהעמיק בדפוסי התנהגותו הבעייתיים בעבר ובמצבי סיכון בעבורו, הוא מתייחס לעצמו באופן ביקורתי, מסוגל לקחת אחריות על מעורבותו הפלילית, ורואה בהשתלבותו בטיפול הזדמנות להתבוננות עצמית. הנאשם התייחס לשימוש בחומרים ממכרים כמענה לפגיעותו הרגשית ולתחושת הבדידות שחוה לאורך שנים. שירות המבחן פירט כי לדברי הנאשם בעת ביצוע העבירות השתמש בקוקאין, טען כי קנה את הסמים בהם החזיק לצריכה עצמית, וכי לא ידע שהוא נתון בפסילת רישיון נהיגה. יחד עם זאת פורט כי הנאשם מכיר בחומרת מעשיו וחושש כי הענישה שתושט עליו תפגע בשיקום אליו התגייס בעקבות ההליך.

7. גורמי הסיכון אשר פורטו בעניינו של הנאשם כוללים את עברו הפלילי, העדר הרתעה מסנקציות עונשיות קודמות, כמו גם התנהגותו הבעייתית בתחום התעבורה. לצד זאת כגורמי סיכוי לשיקום צוינו הכרתו של הנאשם במחירים אותם הוא משלם, והימנעותו משך שנתיים משימוש בסמים. בנוסף, התרשמות שירות המבחן היא כי הנאשם כיום מסוגל לזהות ולהתייחס לגורמי סיכון במצבו, אינו מצוי בקשר עם סביבה שולית, נטל אחריות, עושה מאמצים לתפקוד תקין ואף לא תלויים כנגדו תיקי מב"ד. בנסיבות אלה המליץ שירות המבחן על הטלת צו מבחן למשך שנה לשם המשך התהליך השיקומי אליו מחויב הנאשם, לצד של"צ בהיקף נרחב של 250 שעות כענישה מציבת גבול עבורו, והארכת המאסר המותנה התלוי ועומד כנגדו.

תמצית טיעוני המאשימה לעונש

8. ב"כ המאשימה הפנתה לנסיבות ביצוע העבירות המלמדות לטענתה כי המדובר בהחזקת סם שלא לצריכה עצמית ולמטרת רווח כלכלי. עוד הפנתה לערכים המוגנים שנפגעו ממעשי הנאשם. לטענתה, בנסיבות, ובראי הענישה הנוהגת, מתחם העונש ההולם נע 8 ל-18 חודשי מאסר בפועל. באשר לעונש הקונקרטי לנאשם הפנתה לעברו הפלילי הרב של הנאשם, ולמאסר על תנאי התלוי ועומד כנגדו וביקשה כי אורה על הפעלתו. בנוסף, התייחסה לתסקיר שהתקבל, שהוא תסקיר חיובי גם לשיטתה, להליך השיקומי שעובר הנאשם, ואישרה כי לא נפתחו בעניינו של הנאשם תיקים חדשים. לטענת ב"כ המאשימה יש לשקול את האמור בגדרי המתחם שייקבע והפנתה שוב לעברו הפלילי, תוך שהפנתה לפסיקה לתמיכה בטענותיה.

9. עתירת המאשימה היא כי ייגזר על הנאשם עונש מאסר בפועל בן 8 חודשים וכי יופעל המאסר על תנאי התלוי ועומד כנגדו למשך 10 חודשים, חלקו בחופף, כך שבסך הכל ירצה הנאשם עונש מאסר בפועל בן 12 חודשים לצד מאסר על תנאי, פסילת רישיון הנהיגה בפועל ועל תנאי, קנס וחילוט בהתאם להודעת החילוט המפורטת בכתב האישום.

תמצית טיעוני ההגנה לעונש

10. ב"כ הנאשם הפנה להליך השיקומי המשמעותי שעובר הנאשם חרף גילו, בו קיימים אצל אדם דפוסי התנהגות מושרשים. כן הפנה לתסקיר שהתקבל והמפורט בו, תוך שהביע חשש כי ככל שייגזר על הנאשם עונש מאסר, ויופעל המאסר על תנאי התלוי ועומד כנגדו, יחזור הנאשם להתנהלותו השולית. עוד ציין כי האינטרס הציבורי יצא נשכר ככל שתינתן לנאשם ההזדמנות להמשיך בהליך השיקומי. ב"כ הנאשם השאיר לשיקול דעת בית המשפט את שאלת חילוט הכספים התפוסים.

דברי הנאשם

11. הנאשם הודה למדינה ולגורמי הטיפול (אורלי מבית חוסן), אשר לדבריו הפכו את חייו מקצה לקצה. עוד ציין כי הוא עובד עם גיסו שהוא קבלן הפצת מזון לבתי ספר, גנים ומוסדות ורישיון הנג' דרוש לו לצורך עבודתו. לדבריו, אינו חי עוד בעולם הסמים.

מתחם העונש ההולם

12. קביעת מתחם העונש ההולם נעשית לפי עיקרון ההלימה. במסגרת קביעה זו יש להתחשב בערך החברתי אשר נפגע, במידת הפגיעה בו, בנסיבות ביצוע העבירה, ובמדיניות הענישה הנוהגת.

13. הערכים המוגנים בעבירה בביצועה הורשע הנאשם, החזקת קוקאין שלא לצריכה עצמית, כוללים את חשיבות בריאות הציבור ובכללה בריאותם של משתמשים בפועל ומשתמשים פוטנציאליים. זאת בשים לב לכך שסמים קשים ידועים ככאלה המביאים לפגיעה הרסנית וממשית בגוף ובנפש. בנוסף, עבירות הסמים אף פוגעות בשמירה על רכוש הציבור ובטחון הציבור, כשיש לזכור את הקשר בין שימוש בסמים לבין ביצוען הפוטנציאלי של עבירות רכוש ואלימות. עבירת הנהיגה בזמן פסילה פוגעת בחשיבות שלטון החוק והציות לו ואף יכולה להביא לסיכון חיי אדם.

בת"פ (מחוזי ת"א) 39299-11-18 **מדינת ישראל נ' גלוחובסקי** (16.09.2019) ציין בית המשפט המחוזי:

"עבירות סמים, ובכללן החזקת סמים מסוכנים שלא לצריכה עצמית והחזקת סמים מסוכנים לצריכה עצמית, פוגעות בערכים החברתיים של הגנה על שלום הציבור, ביטחונו ובריאותו מפני הפגיעה ההרסנית הכרוכה בשימוש באותם סמים. בנוסף לכך, יש צורך לפעול למניעת אותם נזקים כלכליים וחברתיים עקיפים הנגרמים עקב השימוש בסמים. ההלכה הפסוקה עמדה על ההכרח להיאבק בנגע הסמים ועל הצורך להעביר מסר מרתיע מפני ביצוע עבירות אלה, בין היתר על-ידי הטלת עונשים מחמירים על מי שנותן ידו להפיכת הסמים לזמינים ונגישים."

14. בקשר לנסיבות, נתתי דעתי לכמות הקוקאין בה החזיק הנאשם שאיננה זניחה, 8.6879 גרם מחולק ל-13 מנות, ולכסף הרב בו החזיק באותו מועד, בסך 17,450 ₪, 300 דולר ו-400 יורו, ולכך שנהג בזמן פסילה. אין ספק כי המדובר בנסיבות המלמדות על מידת פגיעה שאיננה זניחה בערכים המוגנים. אבהיר כי טענת הנאשם לפיה הסם הוחזק לצריכה עצמית איננה מתקבלת, לאור הודייתו בהחזקה שלא לצריכה עצמית. בנוסף, משנכח בדיון בו הודע לנאשם על פסילת רישונו בתיק קודם, אין לקבל טענה לפיה לא ידע על כך. מובן כי אין בעובדה שלא הפקיד את הרישיון כדי למתן את הנסיבות.

15. באשר **לענישה הנוהגת**, עיינתי בפסיקה אליה הפנתה המאשימה (רע"פ 747/14 לוי נ' **מדינת ישראל** (11.02.2014) (להלן: "**עניין לוי**"); ת"פ (שלום-ת"א) 28997-10-16 **מדינת ישראל נ' קהוגי** (17.05.2017) (להלן: "**עניין קהוגי**") ואף נתתי דעתי למתחם הענישה אשר נקבע בקשר לנאשם בתיק הקודם מושא המאסר על תנאי התלוי ועומד כנגדו שעובדותיו דומות, ת"פ (שלום ת"א) 44443-04-15 (3.11.2015) **מדינת ישראל נ' דרעי** ועפ"ג (ת"א) 24063-12-15 **דרעי נ' מדינת ישראל** (18.1.2016) (להלן: "**התיק הקודם**"), המלמדים על מדיניות ענישה מוחשית ומתחם ענישה שתחתיתו תקופה ממשית של מאסר במקרים דומים.

16. לאחר זאת, מצאתי לאמץ את מתחם הענישה לו עתרה המאשימה לכלל העבירות כאירוע, בין 8 ל-18 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית. ההגנה אף לא טענה כנגד מתחם זה או הציעה מתחם אחר.

העונש הקונקרטי לנאשם

17. הנאשם, יליד שנת 1967, גרוש ואב לארבעה ילדים, עובד כיום בחלוקת המזון אצל גיסו, נטל אחריות על המעשים המיוחסים לו בכתב האישום, הודה וחסך זמן שיפוטי. על פי תסקיר שירות המבחן אשר פורט בהרחבה לעיל, הנאשם, אשר משך שנים ארוכות ניהל אורח חיים שולי והתמכרותי, משתף פעולה גורמי הטיפול ביחידה לטיפול בהתמכרויות בראשון לציון בליווי שירות המבחן מזה כשנתיים ועובר הליך שיקומי של ממש. כך, מן התסקיר עולה כי הנאשם נגמל מסמים להם היה מכור מרבית חייו, משך שנתיים מוסר בדיקות שתן נקיות, ומשתתף בטיפול פרטני וקבוצתי. בתסקיר מפורט כי מלבד גמילתו מסמים מגלה הנאשם הבנה מעמיקה של השלכות מעשיו ושינה את דפוסי התנהגותו.

18. אין המדובר בעניין של מה בכך. יש טעם רב בדבריי הסנגור באשר לכוחות האדירים הנדרשים בגילו של הנאשם לערוך שינוי כה משמעותי באורחות חייו עליהם אף מעיד גיליון הרישום הפלילי המכביד בעניינו (**ת/1**) שעיקר העבירות המפורטות בו הן עבירות מתחום הסמים (לצד מספר עבירות אלימות ומרמה). יש לצייין בהקשר זה כי מאז ביצוע העבירות מושא כתב האישום הנדון, לא נפתחו כנגד הנאשם תיקי מב"ד חדשים בעבירות סמים או בכלל. עיינתי גם ברישום התעבורתי של הנאשם **ת/2**.

19. עתירת ההגנה, הנתמכת בעמדת שירות המבחן, היא לענישה שיקומית בעניינו של הנאשם, תוך סטייה ממתחם הענישה משיקולי שיקום בהתאם לסעיף 40 ד(א) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "**חוק העונשין**") שזו לשונו:

קבע בית המשפט את מתחם העונש ההולם בהתאם לעיקרון המנחה ומצא כי הנאשם השתקם או כי יש סיכוי של ממש שישתקם, רשאי הוא לחרוג ממתחם העונש ההולם ולקבוע את עונשו של הנאשם לפי שיקולי שיקומו, וכן להורות על נקיטת אמצעי שיקומי כלפי הנאשם, לרבות העמדתו במבחן לפי סעיפים 82 או 86 או לפי פקודת המבחן [נוסח חדש], התשכ"ט-1969."

20. בע"פ 6637/17 **קרנדל נ' מדינת ישראל** (18.4.2018) הבהירה כב' השופטת ברק ארז כי את סעיף 40 ד(א) לחוק העונשין יש ליישם בזהירות, אך לתת לו משמעות מעשית, לדבריה:

"חשוב לשים לב כי המחוקק הקנה שיקול דעת רחב לבית המשפט ביישומו של הסעיף וכי נקודת המוצא בהפעלתו היא העדפתם של שיקולי שיקום (ראו: אורן גזל-אייל "חריגה ממתחם העונש ההולם" ספר דורית ביניש 539, 546 (קרן אזולאי ואחרים עורכים, 2018) (להלן: גזל-אייל)). אכן, לא מתפוגגים מאליהם שיקולי ההלימה גם כאשר חלים שיקולי השיקום. אולם, יש להקפיד על כך שהבחירה בעונש לא תפגע באופן ממשי בסיכויי השיקום (שם, בעמ' 551-550)."

באשר לתנאי שעניינו סיכוי של ממש שהנאשם ישתקם הבהירה כב' השופטת ברק ארז כי על הנאשם הנטל להציג עובדות וראיות לסיכויי שיקום, שבראשם תסקיר שירות המבחן, להבדיל מטענות בעלמא. ראו גם ת"פ (מחוזי ח"י) 48024-03-17 **מדינת ישראל נ' פייבושנקו** (14.6.2018) שם הבהיר בית המשפט כי יישום סעיף 40 ד(א) לחוק העונשין נתון במידה רבה לשיקול דעתה של הערכאה הדיונית, המתרשמת מסיכויי השיקום ומעריכה אותם. עוד נקבע כי במקרים מסוג זה הקו המנחה הוא שימור סיכויי השיקום גם תוך פגיעה מסוימת בשיקולי ההלימה.

21. בעת שקילת כלל הנסיבות, ולשם קבלת החלטה האם נכון לסטות ממתחם הענישה לקולא משיקולי שיקום בעניינו של הנאשם, לא נעלמה מעיני העובדה שהנאשם ביצע את העבירות הנדונות 7 חודשים בלבד לאחר שסיים לרצות עונש מאסר בפועל בן 22 חודשים שנגזר עליו שנגזר עלו בתיק הקודם (ת/3) (לאחר שאף הופעל כנגדו מאסר על תנאי), וכי העבירה דנן דומה בעובדותיה לעבירה הקודמת אשר ביצע. בהקשר זה נתתי דעתי אף להערכת הסיכון של שירות המבחן המציינת את העדר ההרתעה אצל הנאשם, אשר פעל לביצוע עבירות גם כאשר מאסרים מותנים היו תלויים ועומדים כנגדו ולאחר שנגזרו עליו עונשי מאסר בפועל.

22. עוד לא נעלם ממני כי כנגד הנאשם תלוי ועומד מאסר על תנאי בר הפעלה למשך 10 חודשים אשר נגזר עליו בתיק הקודם וכי עתירת המאשימה היא לגזור את עונשו של הנאשם, לאור ההליך השיקומי אותו הוא עובר, אך גם לאור עברו הפלילי, תוך הפעלת המאסר המותנה התלוי ועומד כנגדו, רובו בחופף וחלקו במצטבר בסך הכל ל- 12 חודשי מאסר בפועל.

23. לצד האמור, מבלי להקל ראש במעשי הנאשם ועברו הפלילי, יש לתת את הדעת לכך שגזירת עונש של

מאסר בפועל על הנאשם לצד הפעלת המאסר המותנה כעתירת המאשימה, תביא לגדיעת ההליך השיקומי המוצלח בו הוא נוטל חלק, ותחשוף את הנאשם להתחככות עם גורמים עבריינים. קיים סיכון ממשי שהאמור יביא להתדרדרות מצבו ואף לחזרתו לאורח חיים שולי ועברייני ולשימוש בסמים. יש לזכור, כפי שציין שירות המבחן כאמור ומעיד רישומו הפלילי של הנאשם, עונשי מאסר בפועל מחמירים אשר נגזרו בעבר על הנאשם אף לא הועילו להרתעתו או מנעו ביצוע עבירות נוספות על ידו.

24. בנוסף, יש לתת את הדעת גם לדיווח מהיחידה להתמכרויות בעניינו של הנאשם כמפורט בתסקיר ולהמלצתו העונשית של שירות המבחן לענישה שיקומית, חרף עברו הפלילי המכביד של הנאשם והמאסר על תנאי התלוי ועומד כנגדו. אמנם המלצת שירות המבחן איננה מחייבת את בית המשפט, ושיקולי בית המשפט רחבים מאלה הנשקלים על ידי שירות המבחן בתסקיר. יחד עם זאת, יש משמעות רבה להמלצת שירות המבחן כגורם מקצועי ואף בשים לב להיכרותו עם הנאשם לאורך השנים ולהתרשמותו ממנו.

25. בראי המפורט לעיל, להשקפתי, התגייסותו של הנאשם להליך הטיפול, התמדתו והצלחתו לחולל שינוי ממשי בחייו ובמסגרת זו אף להיגמל משימוש בסמים, משרתים וישרתו לא רק את הנאשם אלא את האינטרס הציבורי בכללותו. המשך הליך שיקומי מוצלח לנאשם משמעו גם רווח נקי לחברה. מבלי להתעלם אף משיקולי הרתעה ויתר השיקולים הצריכים לעניין, לטעמי, בנסיבות החריגות של המקרה, בשים לב למשך הזמן המשמעותי בו משולב הנאשם בטיפול, ושיקומו הממשי עד כה, נכון, ראוי וצודק במקרה זה, לסטות לקולא ממתחם העונש ההולם מטעמי שיקום. משכך, ותוך סטייה מהמתחם כאמור, אמנע מהטלת עונש מאסר על הנאשם, ואורה על ענישה שיקומית בעניינו, לצד הארכת המאסר המותנה התלוי ועומד כנגדו אשר נגזר עליו בתיק הקודם, מהנימוקים אשר פורטו לעיל (רע"פ 7391/08 מחאג'נה נ' מדינת ישראל (14.9.2009)).

26. יש לזכור כי בנסיבות, ככל שהיה נגזר על הנאשם עונש מאסר, ולו קצר מועד, ואפילו כזה אותו ניתן לרצות בעבודות שירות, היה בכך כדי להפעיל את המאסר המותנה התלוי ועומד כנגד הנאשם וכתוצאה מכך להביא למאסרו מאחורי סורג ובריוח למשך 10 חודשים לכל הפחות.

27. אבהיר כי לא נעלמו ממני שיקולי ההלימה, או הפסיקה אליה הפנתה המאשימה, אך מצאתי כאמור כי בנסיבות החריגות של המקרה, ענישה שיקומית בדמות של"צ נרחב לצד צו מבחן וענישה נלווית היא הראויה, גם במחיר פגיעה בשיקולים אלה. לטעמי, יש להבחין בין נסיבות המקרה הנדון לבין **עניין קהוג'י** שם הנאשם טרם החל הליך שיקומי. בנוסף, בין המקרה הנדון **לעניין לוי**, שם קבע השופט מלצר כי אין מקום לסטות ממתחם הענישה, משהמקרה אינו נמנה על אותם מקרים יוצאי דופן המצדיקים ליתן בכורה לשיקולי שיקום וציין כי הנאשם נמצא בתחילת הליך שיקומו. ראו גם את הפסיקה המוזכרת שם: רע"פ 262/14 **נאשף נ' מדינת ישראל** (22.1.2014) וע"פ 8092/04 **חביב נ' מדינת ישראל** (10.9.2006) שם הוקל עונשו של המערער על ידי בית המשפט העליון לאור הליך שיקום משמעותי שעבר, והועמד על של"צ נרחב לצד ענישה נלווית, חלף עונש מאסר בפועל לתקופה משמעותית בת 40 חודשים.

28. סוף דבר, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. הנאשם יבצע שירות לתועלת הציבור בהיקף של 250 שעות, על פי תוכנית שגובשה עבורו על ידי שירות המבחן באולם הספורט "בית מכבי" בראשון לציון בתפקידי תחזוקה וסיוע כללי לצוות. הודע והובהר לנאשם כי ככל שלא יבצע את עבודות השל"צ שנקבעו בעניינו הרי שניתן יהיה להפקיע את צו

עמוד 6

השל"צ ולגזור את עונשו מחדש.

ב. אני מעמידה את הנאשם בצו מבחן למשך שנה מהיום. שירות המבחן יגיש לבית המשפט דו"ח ביניים בתום ששת חודשי המבחן הראשונים. הנאשם מוזהר שאם לא ימלא אחר צו המבחן מכל בחינה שהיא או יעבור עבירה נוספת, יהיה צפוי לעונש על העבירה שבגללה ניתן הצו.

ג. אני מורה על הארכת המאסר על תנאי אשר הוטל על הנאשם בת"פ (שלום ת"א) 44443-04-15 למשך 10 חודשים בגין ביצוע עבירת פשע על פי פקודת הסמים, למשך שנתיים נוספות.

ד. אני פוסלת את הנאשם מלקבל ומלהחזיק רישיון נהיגה למשך 6 חודשים. הנאשם יפקיד את רישיון הנהיגה עד ליום 03.12.2019 בשעה 11:00 במזכירות בית המשפט.

ה. אני פוסלת את הנאשם מלקבל ומלהחזיק רישיון נהיגה למשך 8 חודשים, אולם הנאשם לא יישא עונש זה, אלא אם תוך שנתיים מיום מתן גזר הדין הסופי, יעבור עבירה מסוג פשע על פי פקודת הסמים או עבירה בה הורשע על פי פקודת התעבורה.

בהמשך להכרזת הנאשם כסוחר סמים אני מורה על חילוט הכספים התפוסים בסך ₪ 17,450, 300 דולר, 400 יורו וארבעת הטלפונים מסוג נוקיה. בשים לב להיקף החילוט, אינני גוזרת קנס על הנאשם.

ניתן צו כללי למוצגים.

ככל שהופקד פיקדון במסגרת תיק זה - יושב הפיקדון למפקידו, בכפוף לכל מניעה על פי דין.

זכות ערעור כחוק לבית המשפט המחוזי בתל אביב.

המזכירות תעביר עותק גזר הדין לשירות המבחן.

ניתן היום, ד' כסלו תש"פ, 02 דצמבר 2019, במעמד הצדדים.